

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

5. Rex Regum &c. Joannem Anglorum Regem, qui regnum Angliæ
Romanæ Ecclesiæ donaverat in Apostolicam protectionem admittit: Anno
1214. Legitur hic Regium Diploma Joannis, quamvis Matthæus Paris, ut ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1204.

Laicos efficaciter inducatis, ut ad capefcendas spirituales, & pariter temporales divitias ad præfatum Imperatorem accedant, qui ut verbis ejus utamur, cum fufficiat univerfis: quos ad eum Chriftianæ Religionis zelus adduxerit, fingulos vult & potest, fecundum status fuos varietatemque natalium & angere divitiis, & honoribus ampliare, ut Constantinopolitano Imperio roborato, & in devotione Apoftolicæ fedis ibidem Eccleſia ſtabilita idem Imperator ad expugnandas barbaras nationes, quæ terram in qua Deus Rex noſter ante ſæcula noſtram dignatus eſt ſalutem operari, peccatis exigentibus detinent occupatam in manu forti & brachio extenſo valeat properare, ſperantes in Domino JESU CHRISTO, quod ipſe qui per eum inceperit mirabiliter operari, opus inceperit ad laudem & gloriam nominis mirabilius conſummabit.

III.
Ex Anecd.
Martene
Tom. I.
Col. 795.

Ad priorem de Charitate, approbat conſuetudinem orandi pro malefactoribus.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, dilectis filiis priori & conventui de Charitate, Salutem & Apoftolicam Benedictionem.

SI juſta filii hominum judicarent, & animadverterent diligenter impenſam ſibi gratiam Redemptoris, qui pro nobis tradidit ſemetipſum, uſque ad mortem factus obediens, ut nos de inimici faucibus liberaret, ſanctam Eccleſiam, ſponſam ejus, quam ipſe proprio ſanguine dedicavit, & in ea famulantes ſtuderent propenſius honorare, atque à læſione ipſorum ſuas retraherent penitus voluntates. Verùm quod dolentes referimus; tanta eſt peccatis exigentibus, nunc malitia hominum ſuper terram, & in tantum excrevit audacia malignantium, quod non ſolum ad res Eccleſiaſticas avidas manus extendunt, & pro ſuo diripiunt arbitrio voluntatis, immò etiam eccleſias & poſſeſſiones earum quaſi ſignum ad ſagittam ponentes, viros religioſos odio execrabili proſequentur, ſanctum eorum otium nequiter perturbantes. Et quoniam hujusmodi homines, licet cenſeantur nominis Chriftiani, à CHRISTI tamen operibus ſunt alieni, lætantes cum male fecerint, & in rebus peſſimis exultantes, & admoniti ſæpius, à ſua nolunt deſiſtere pravitare, nolentes intelligere ut bene agant; ſed iniquitatem in ſuis cubilibus meditantés, cum malefactoribus ipſis, ſicut veſtrâ relatione didicimus, per vos reſiſtere non poſſitis; mos in veſtra Eccleſia inolevit, ut cum aliquis malefactor res monaſterii veſtri occupat per violentiam, vel diripit per rapinam, & monitus vobis ſatiſfacere non procurat, vos in miſſarum ſolemniis, cum Patri Filium pro mundi reatibus immolatur, Eccleſiæ pavimento proſternitis, & pro perſequentibus exoratis; oculos levantes ad Dominum, & humiliter ſupplicantes, ut veſtri miſereri dignetur, qui prope eſt invocantibus ipſum in veritate, timentium ſe peragit voluntates, & orationes exaudit eorum, faciens eos ſalvos. Cum igitur orare pro perſequentibus non ſolum præcepto, verum etiam exemplo Dominico inſtruamur, nos præmiſſam conſuetudinem piam eſſe credentes, præſentium vobis auctoritate concedimus, quatenus eam minimè deſeratis, ſed ipſam humiliter ac devotè ſervetis: ita quod orationibus veſtris à malo revocentur iniqui, voſque optatâ pace fruamini ac quiete.

Datum Lateranis 11. Idus Aprilis, Pon-

tificatus noſtri, anno VII.

Ad Episcopos Galliæ, de vitanda ſimoniam in receptione Monachorum aut ſanctimonialium.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, venerabilibus Fratribus Archiepiscopis & Episcopis in Regno Franciæ conſtitutis, Salutem & Apoftolicam benedictionem.

MULTOTIENS audivimus & à multis quod in quibuſdam Monachorum monialium & aliorum religioſorum Monasteriis per veſtras dieceſes conſtitutis conſuetudo damnabilis, immò damnatus & damnandus abufus uſque ad eò inolevit, ut penè penitus nulla perſona recipiatur in ipſis abſque labe ſimoniacæ pravitatis. Ne igitur clamorem totiens iterum videamur, quod abſit, ſimulando fovere, univerſitati veſtræ per Apoftolica ſcripta mandamus atque præcipimus, quatenus ſemel in anno hujusmodi monaſteria ſinguli per veſtras dieceſes viſitantes, ſub anathematis interminatione veteris, ne qua perſona de cætero recipiatur in eis per hujusmodi pravitatem, ſemper in veſtris ſynodis denunciante hoc ipſum, & circa eas quaſi ſic receptas invenietis auctoritate Apoftolica, ſublato appellationis obſtaculo, ſtatutis quod ſaluti & honeſtati videritis expedire. Datum Lateranis xv. Kal. Maii, Pontificatus noſtri, anno XIII.

Joannem Anglorum Regem, qui Regnum Angliæ Romanæ Eccleſiæ donaverat in Apoftolicam protectionem admittit: Anno 1214. Legitur hic Regium Diploma Joannis, quamvis Matthæus Paris, ut teſtatur Dacherius aliud Diploma ad annum 1213. referat.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Joanni illuſtri Anglorum Regi, ejuſque de ſua uxore liberis heredibus in perpetuum.

REX Regum, & Dominus dominantium Jeſus Chriſtus Sacerdos in æternum ſecundum ordinem Melchizedech, ita Regnum & Sacerdotium in Eccleſia ſtabilivit, ut ſacerdotale ſit Regnum & ſacerdotium ſit regale, ſicut in Epitola Petrus & Moyses in lege reſtantur; unum præficiens univerſis, quem ſuum in terris Vicarius ordinavit; ut ſicut ei ſelectitur omne genu cœleſtium; terreſtrium, & etiam inferorum, ita illi omnes obediunt & intendunt, ut ſit unum ovile & unus Paſtor. Hunc itaque Reges ſæculi propter Deum ad eò venerantur, ut non reputent ſe ritè regnare, niſi ſtudeant ei devotè ſervire. Quod tu, fili chariſſime, prudenter attendens, illo miſericorditer inſpirante in cujus manu ſunt corda Regum, & quo voluerit vertit illa, teipſum, & Regna tua etiam temporaliter ei ſubjicere decreviſti, cui noveras ſpiritualiter eſſe ſubjecta; ut in unam Vicarii Chriſti perſonam, quaſi corpus & anima, Regnum & ſacerdotium uniantur ad magnum utriuſque commodum & augmentum. Ille utique hoc dignatus eſt operari, qui cum ſit alpha & omega, ſinem reſultit ad principium, & principium protraxit ad ſinem, ut ille Provinciæ, quæ olim ſacroſanctam Eccleſiam Romanam propriam in ſpiritualibus habuere magiſtram, nunc etiam in

ANNO
1210.IV.
Ex Anecd.
Martene
Tom. I.
Col. 817.V.
Ex Dacher.
T. III. Spic.
pag. 578.

tem-

ANNO
1214.

temporalibus dominam habeant specialem. Tu quippe quem Deus ad hoc idoneum ministrum elegit, tam te etiam quam Regna tua, Angliæ videlicet, & Hiberniæ, cum omni iure, ac pertinentiis suis devota & spontanea voluntate, ac communi consilio Baronum tuorum, Deo & sanctis Apostolis ejus Petro & Paulo, sanctaque Romana Ecclesiæ, nobisque ac successoribus nostris in jus & proprietatem sub annuo mille Marcharum censu offerens concessisti, sicut in tuo continetur authentico scripto aurea Bulla munito, cujus de verbo ad verbum talis tenor existit.

Joannes Dei gratia Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, Dux Normaniæ & Aquitaniæ, Comes Andegaviæ, omnibus Christi fidelibus præsentem chartam inspecturis, salutem in Domino. Universitati vestræ per hanc chartam aurea Bulla munitam volumus esse notum, quia cum Deum & matrem nostram, sanctam Ecclesiam offenderimus in multis, & proinde divina misericordia plurimum indigere noscitur, nec quid quod dignè offerre possimus pro satisfactione Deo & Ecclesiæ debita faciendi, nisi nos ipsos habeamus & Regna nostra. Volentes nos ipsos humiliare pro illo, qui se pro nobis humiliavit usque ad mortem, gratia Sancti Spiritus inspirante non vi inducti, nec timore coacti, sed nostra bona spontaneaque voluntate, ac communi consilio Baronum nostrorum offerimus, & liberè concedimus Deo, & sanctis Apostolis ejus Petro & Paulo, & sanctæ Romanæ Ecclesiæ matri nostræ, ac Domino nostro Papæ Innocentio III. ejusque Catholicis successoribus totum Regnum Angliæ, & totum Regnum Hiberniæ, cum omni jure & pertinentiis suis pro remissione peccatorum nostrorum, & totius generis nostri tam pro vivis quam pro defunctis. Et amodo illa à Deo & Ecclesiâ Romanâ tamquam feudarius recipientes & tenentes in præsentia venerabilis Patris nostri Domini Nicolai Tusculani Episcopi Apostolicæ sedis Legati, & Pandulphi Domini Papæ, Subdiaconi & familiaris, fidelitatem exinde prædicto Domino nostro Papæ Innocentio, ejusque Catholicis successoribus & Ecclesiæ Romanæ, secundum subscriptam formam fecimus & juravimus, & homagium etiam legium, pro prædictis Regnis Deo, & SS. Apostolis Petro & Paulo, & Romanæ Ecclesiæ, & eidem Domino nostro Papæ Innocentio, per manus prædicti Legati, loco & vice ipsius Domini Papæ recipientis, publicè fecimus; successores & hæredes nostros de uxore nostra in perpetuum obligantes, ut simili modo Summo Pontifici, qui pro tempore fuerit, & Ecclesiæ Romanæ sine contradictione debeant fidelitatem præstare, & homagium recognoscere.

Ad indicium autem hujus nostræ perpetuæ obligationis & concessionis volumus & stabilimus, ut de propriis & specialibus redditibus prædictorum Regnorum nostrorum pro omni servicio & consuetudine, quod pro ipsis facere debemus, salvo per omnia denario Beati Petri, Ecclesia Romana mille Marchas sterlingorum percipiat annuatim, scilicet in festo S. Michaelis quingentas Marchas, & in Pascha quingentas Marchas; septingentas scilicet pro Regno Angliæ, & trecentas pro Regno Hiberniæ, salvis nobis & hæredibus nostris justis, libertatibus, & regalibus nostris. Quæ omnia sicut supra dicta sunt, rata esse volentes perpetuè atque firma obligamus nos & successores nostros contra non venire. Et si nos, vel aliquis successorum nostrorum hoc attentate præsumperit, quicumque fuerit ille, nisi ritè communitus restiterit, cadat à jure Regni, & hæc charta obligationis & concessionis nostræ semper firma permaneat,

Ego Joannes Dei gratia Rex Angliæ & Dominus Hiberniæ, ab hac horâ in antea fidelis ero Deo, & Beato Petro, & Ecclesiæ Romanæ, ac Domino meo Papæ Innocentio III. ejusque successoribus Catholicè intransibus; non ero infacto, dicto, consensu, vel consilio, ut vitam perdant, vel membra, vel mala captione capiantur. Eorum damnum si scivero impediam & remanere faciam si potero. Alioquin eis quàm citius potero intimabo, vel tali personæ dicam quàm eis credam pro certo dicturam. Consilium quod mihi crederit per se, vel per nuncios seu litteras suas secretum tenebo, & ad eorum damnum nulli pandam me sciente. Patrimonium Beati Petri, & specialiter Regnum Angliæ, & Regnum Hiberniæ adjutor ero ad tenendum, & defendendam contra omnes homines pro posse meo. Sic Deus me adjuvet & hæc sancta Evangelia.

De quibus ne possit in posterum dubitari, ad majorem securitatem prædictæ obligationis & concessionis nostræ præsentem chartam fieri fecimus, & aurea Bulla nostra signari, ac pro censu hujus præsentis, & primi anni mille Marchas sterlingorum per manum prædicti Legati Ecclesiæ Romanæ persolvimus. Testibus D. Stephano Cantuariensi Archiepiscopo. DD. Wilmo Londoniensi, Petro Vintoniensi, Herveo Eliensi, Ugone Lincolnensi, W. de Gran-Cancellario nostro; W. Comite Sarr. fratre nostro Comite Cestrensi; W. Marefcallo Comite Pembroc; W. Comite de Ferrariis, S. Comite de Winton. Roberto de Ros; W. Brillier, Petro filio Hereberti, Mathæo filio Hereberti, & Brien. . . . de Insula Dapifero nostro. Datum per manum magistri Ric. . . . de Mansto Archid. Ricemundiæ, & Northumbel apud S. Paulum Londoniæ 3. die Octobris anno ab Incarnatione Domini 1213 Regni vero nostri 15. Nos autem obligationem & concessionem hujusmodi piè ac providè factas, gratas & ratas habentes personam tuam & personas hæredum tuorum cum prædictis Regnis & pertinentiis eorumdem, & omnibus bonis aliis rationaliter nunc possitis, & in posterum possidentis, sub B. Petri & nostra protectione suscipimus, tibi & ipsis secundum præscriptam formam de communi consilio Fratrum nostrorum superscripta Regna concedentes in feudum, & præsentem Privilegio confirmantes, ita quòd quilibet hæredum tuorum cum Regni coronam acceperit, feudum hujusmodi summo Pontifici & Romanæ Ecclesiæ publicè recognoscat, & fidelitatis eis exhibeat juramentum. Nulli ergo, &c.

✠ Ego INNOCENTIUS Catholice Ecclesiæ Episcopus.

- † Ego Joannes Sabinensis Episcopus.
- † Ego Hugo Velletrensis & Hostiensis Episcopus.
- † Ego Ben. . . . Portuenfis & S. Rufinæ Episcopus.
- † Ego Cinthius tituli S. Laurentii in Lucina Presbiter Cardinalis.
- † Ego Cinthius SS. Joannis & Pauli Presbiter Cardin. tituli Pammachii.
- † Ego Petrus tituli Sancti Marcelli Presbiter Cardinalis.
- † Ego Leo tituli S. Crucis in Hierusalem Presbiter Cardinalis.
- † Ego Pet. S. Pudentianæ tituli Pastoris Presbiter Cardinalis.
- † Ego Guala S. Martini Presbiter Cardinalis tituli Equicii.

ANNO
1214.

ANNO
1214.

† Ego Joannes tituli S. Praxedis Presbit. Cardinalis.

† Ego Guido . S. . . in carcere Tullano Diaconus Cardinalis.

† Ego Victorianus SS. Sergii & Bacchi Diaconus Cardinalis.

† Ego SS. Cosmæ & Damiani Diaconus Cardinalis.

Datum Romæ, apud S. Petrum per manus Raynaldi Domini Innocentii Acolyti, & Capellani XI. Kal. Maii Indiſt. II. Incarnationis Domini, anno M. CC. XIV. ejusdem Domini Innocentii, anno XVII.

VI.
Ex Spicil.
Dacher.
Tom III.
pag. 577.

Ad Philippum Francorum Regem, ne imposturam usuras in suo Regno patiat.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, charissimo in Christo filio nostro Philippo Regis Franciæ illustri, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

QUANTO melior est anima corpore, tanto spiritualia sunt temporalibus præferenda; unde commodum temporale non est cum spirituali damno quærendum, ne unde lucrum quæritur temporale, inde spirituale periculum oritur, teste veritate quæ dicit: *Quid prodest homini si universum mundum lucraverit, anima vero sua detrimentum patiat.*

Auditis itaque literis, quas tu & quidam Barones tui contra dilectum filium R. tituli Sancti Stephani in Cælio-monte Presbyterum Cardinalem Apostolicæ Sedis Legatum, super variis articulis destinastis diversas querimonias continentes: protinus nobis & querelas contra eundem Legatum propositas, & responsiones ipsius fecimus explicari, easque tibi probabiliter moderatas præsentibus literis mittimus interclusas, hoc tuæ Serenitati breviter respondentes: quod licet idem Legatus à nobis super usurariis non acceperit speciale mandatum, quia tamen in Regno tuo plus solito usuraria pestis increverit; in tantum facultates Ecclesiarum, Militum, aliorumque multorum devorans & consumens, quod nisi tanto langori adhiberetur efficax medicina, intendere non sufficerent ad subsidium Terræ Sanctæ, propter quod ipsum duximus specialiter destinandum; unde ipse tamquam spiritualis medicus adversus hanc mortiferam pestem, de consilio virorum prudentium in diversis Conciliis ad curandas animas salubre remedium adinventit; quo circa non decet tuam Regalem prudentiam, quæ inter cæteros Principes sæculares Christianitatis titulo est insignis, pro aliquo temporali commodo spirituales impedire profectum, sicut per quasdam literas ad diversas communias destinatas te fecisse dolemus, quas ut prudentiori retractes consilio, præsentibus paginæ fecimus intercludi: Serenitatem Regiam exhortantes, quatenus nec impedias nec facias impediri quominus in regno tuo Ecclesiastica jurisdicção valeat exerceri. Nos enim prædicto Legato præcipimus, ut ad huc super his, quantum cum Deo potest, necessarium adhibeat moderamen, ne in aliquo modum excedat, honestas consuetudines & usus rationabiles non immutans, litem omnium generali Concilio reservando; unde volumus & mandamus, ut interim idem negotium hinc inde modeste procedat, quia tunc super his & aliis cum sacri approbatione

ANNO
1215.

Concilio statuemus, quod spiritualiter & temporaliter videbimus expedire. Datum Romæ apud sanctum Petrum II. Idus Maii, Pontificatus nostri anno septimo decimo.

De electione libera universis & singulis Ecclesiis Angliæ Regni concessa: anno 1215.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, venerabilibus Fratribus, & dilectis filiis universis Ecclesiarum Prælati, per Angliam constitutis, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

DIGNIS laudibus attollimus magnificentiam Creatoris quoddam, postquam idem qui est mirabilis & terribilis in consiliis super filios hominum, aliquandiu toleravit, ut perfando discurreret per Areolam horti sui spiritus tempestatis, quasi ludens taliter in orbe terrarum ut sic ostenderet infirmitatem & insufficientiam nostram nobis, statim, cum voluit, Aquiloni dixit Fla, & Austro noli prohibere imperansque venis & mari; statuit procellam in auram, ut nautæ portum quietis inveniant peroptatum.

Cum enim inter Regnum & sacerdotium Anglicanum, non sine magno periculo, atque dampno, super electionibus Prælatorum gravis fuerit controversia diutius agitata, illo tandem, cui nichil est impossibile, quique, ubi vult, spirat mirabiliter, ex mera & spontea voluntate, de consensu communi suorum Baronum, pro salute animæ suæ ac prædecessorum, & successorum suorum, vobis concessit, & suis literis confirmavit ut de cætero in universis & singulis Ecclesiis, ac Monasteriis, Cathedralibus, & Conventualibus totius Regni Angliæ in perpetuum liberè fiant electiones quorumcumque Prælatorum, majorum etiam & minorum.

Nos igitur, hoc gratum & ratum habentes, concessionem hujusmodi vobis, & per vos Ecclesiis & successoribus vestris, prout in ejusdem Regis, litteris perspeximus contineri, auctoritate Apostolica confirmamus, & præsentibus scripti patrocinio communimus.

Ad majorem autem firmitatem & perpetuam memoriam hujus rei præfatas Regis litteras, super hoc confectas, præsentibus inseri fecimus; quarum tenor est talis.

Joannes, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, Dux Normaniæ & Aquitaniæ, & Comes Andegaviæ, Archiepiscopus, Episcopis, Comitibus, Baronibus, Militibus, Ballivis, & omnibus, has litteras visuris, salutem.

Quoniam inter nos & venerabiles Patres nostros Stephanum Cantuariensem Archiepiscopum totius Angliæ Primatem, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem, Willhelmum Londoniensem, Eustachium Elyensem, Egidium Herefordensem, Jocellinum Bathoniensem, & Glastoniensem, & Hugonem Lincolnensem, Episcopos, super dampnis & ablatis eorum, tempore interdicti, per Dei gratiam, de mera & libera voluntate utriusque partis, plenè convenit, volumus non solum eis quantum secundum Deum possumus satisfacere, verum etiam toti Ecclesiæ Anglicanæ salubriter & utiliter in perpetuum providere.

Inde est quod, qualicumque consuetudo temporibus nostris, & prædecessorum nostrorum hactenus in Ecclesia Anglicana fuerit observata,

VII.
Archiv.
Anglic. T. I.
pag. 197.